

சங்கச் செய்யுட்களில் புலையன் புலைத்தியின் சமூக உறவுமுறை

மா. போகராஜ் அ. *

அ. தமிழ்த்துறை, அரசு கலைக்கல்லூரி, உடுமலைப்பேட்டை-642126, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

The Social Relation of Pulayan Pulaithi in Sangam Verses

M. Pogaraj a, *

^a Department of Tamil, Government Arts College, Udumalpet-642126, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
mpogaraj2014@gmail.com

Received: 18-06-2022
Revised: 01-10-2022
Accepted: 11-10-2022
Published: 05-11-2022

ABSTRACT

The occupation of the ancient Tamil society was based on the structure of an ethnic society. Despite their various occupations, some people were reduced to the marginalization of depending on one side for their food and possessions. Separated by occupations such as Panar, Paraiyar, and Thudiyar, the lower classes depended on the king or the people for their needs. The Sangam literature also shows us that apart from these people, there were some other people who lived in a very backward state and were neglected in society. In that order, there is a need to know about the life of the 'Pulaiyars', who are known by the Sangam community at a lower level without any particular occupation or social recognition, and their relationship with society. This article deals with the social relations of the Pulaiyars, who have been marginalized since the Sangam age to the present day.

Keywords: Pulaiyars, Sangam age, Sangam community, Ethnic Society

முன்னுரை

பண்டைய தமிழ்ச் சமூகம் செய்யும் தொழில் அடிப்படையில் இனக்குழுச் சமூகமாகக் கட்டமைக்கப்பட்டிருந்தது. பல்வேறு தொழில்களை மேற்கொண்ட போதிலும் சில மக்கள் தங்கள் உணவிற்கும், உடைமைக்கும் ஒரு சாரரைச் சார்ந்து வாழும் விளிம்பு நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருந்தனர். பாணர், பறையர், துடியர் போன்ற தொழிலால் பிரிக்கப்பட்ட அடித்தட்டு மக்கள் தங்கள் தேவைகளுக்கு மன்னரையோ, மக்களையோ சார்ந்தே வாழ்ந்தனர். இவர்களைத் தவிர இன்னும் சில மக்கள் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் சமூகத்தில் புறக்கணிக்கப்பட்டவர்-களாக வாழ்ந்த செய்தியினையும் சங்க இலக்கியங்கள் நமக்குக் காட்டுகின்றன.

அந்த வரிசையில் தங்களுக்கென குறிப்பிட்டுச் சொல்லும்படியான தொழிலோ, சமூக அங்கீகாரமோ இன்றி சங்கச் சமூகத்தால் கீழ் நிலையில் வைத்து அறியப்பட்ட 'புலையர்' இன மக்களின் வாழ்வியலையும் அவர்களுக்குச் சமூகத்துடன் இருந்த உறவுமுறையும் பற்றி அறிந்து கொள்ள வேண்டிய தேவையுள்ளது. சங்க காலம்தொட்டு இன்றுவரை விளிம்பு நிலையில் உள்ள 'புலையரின் சமூக உறவுமுறை' குறித்து இக்கட்டுரை எடுத்துரைக்களாகின்றது.

புலையன்

சங்க அகப்புற இலக்கியங்களில் 'புலையன்' என்னும் சொல் சில பாடல்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. புலையன் என்பவன் துடியென்னும் இசைக்கருவியை முழங்குபவனாக பல்வேறு இடங்களில் சுட்டப்படுகின்றான்.

“மலையன் மா ஊர்ந்து போகி புலையன்

பெரும் துடி கறங்க” (Balasubramanian, 2007)

“துடி எறியும் புலைய”

என்ற பாடல்களில் பெரிய அளவிலான துடி என்னும் பறையை முழங்கியவன் புலையன் என்பதை அறிய முடிகின்றது (Balasubramanian, 2010).

அதே போல் ‘தண்ணுமை’ என்னும் இசைக்கருவியை இசைத்தவனும் புலையன் என வழங்கப்பட்டான்.

“அழிதுளி தலைஇய பொழுதில் புலையன்

பேழ வாய் தண்ணுமை இடம் தொட்டு”

அகன்ற வாயுடைய தண்ணுமையான கருவியை புலையன் ஒங்கியடித்தான் என்பதனை மேற்கண்ட நற்றிணைப் பாடல் வழி அறியலாம் (Balasubramanian, 2007). மேலும் துடி, தண்ணுமை மட்டுமின்றி புலையன் யாழ் இசைத்தவனாகவும் இருப்பதை,

“பிரியா கவிகை புலையன் தன் யாழின்

இகுத்த செவி சாய்த்து...”

என்ற கலித்தொகைப் பாடல் தெளிவுபடுத்துகிறது (Balasubramanian, 2004).

மேலும்,

“புலையன் ஈமச்சடங்கு செய்பவனாகவும்”

“மகப்பேறு காலத்தில் உதவி செய்பவனாகவும்” (Balasubramanian, 2010)

வேட்டையாடுபவனாகவும் இருப்பதை,

“நெஞ்சு நெகிழ்ந்த செவ்வி காணாப் உப் புலையர்

போல புண்கண் நோக்கி”

என்ற சங்கப்பாடல் வெளிப்படுத்துகிறது. எனவே புலையன் என்பவன் இசைக்கருவிகளை ஒலிப்பவனாகவும், ஈமச்சடங்குகளைச் செய்பவனாகவும், கைத்தொழில் செய்பவனாகவும், வேட்டையாடுபவனாகவும் இருப்பதை அறிய முடிகிறது (Balasubramanian, 2004).

புலைத்தி

புலைத்தி என்பதற்கு

“ஆடை ஒலிக்கும் தொழிலாளி

வண்ணாத்தி என்ப” என வரையறுக்கிறார் பின்னத்தூரார்.

“வண்ணாருக்குக் காழியர் என்னும் பெயரும் வழக்கத்தில் உள்ளது.

வண்ணாரப் பெண் புலைத்தி எனச் சுட்டப்படுகிறாள்”

என்று தட்சிணாமூர்த்தி சுட்டிக்காட்டுகிறார் (Dhatchanamoorthi, 2005).

சங்கப் பாடல்களில் பெரும்பாலும் துணிகளைப் பசைதோய்த்து துவைத்து அழுக்கு நீக்கித்தரும் தொழில் செய்யும் பெண்ணை புலைத்தி என்று குறிப்பிடுவதை பல இடங்களில் அறியலாம்.

“ஆடை கொண்டு ஒலிக்கும் நின் புலைத்தி காட்டு” (Balasubramanian, 2004)

“புலைத்தி கழீஇய தூவெள் அறுவை”

மேற்கண்ட சங்கப் பாடல்கள் பலவும் துணிகளை வெளுத்து அழுக்கு நீக்கி ஊரார்க்கு உதவும் பணி செய்யும் பெண்ணை புலைத்தி என்ற பெயரால் வழங்கப்பட்டதைக் காணமுடிகிறது (Balasubramanian, 2010).

துணிகளைத் துவைக்கும் பெண்மட்டுமின்றி வேறு சில பணிகளைச் செய்யும் பெண்களையும் புலைத்தி என்று சங்கப்புலவர்கள் சுட்டுகின்றனர்.

தலைவி ஒருத்தி புலைத்தி முடைந்த கூடையைத் தன் கையில் வைத்திருந்ததாகத் தலைவனிடம் கூறுகிறாள்.

“மதார் புலைத்தி விலையாகச் செய்தது ஓர்

போழின் புனைந்த வரிப் புட்டில்”

என்ற பாடல் வாயிலாக கூடை முடைந்த பெண்ணை புலைத்தி என்றது புலனாகிறது (Balasubramanian, 2004).

மேலும் முருகு வந்து ஆடும் பெண்ணைப் புலைத்தி என்று அழைக்கப்பட்டதனை,

“முருகு மெய்ப் பட்ட புலைத்தி போலத்

தாவுபு தெறிக்கும் ஆன்மேல்”

எனும் புறநானூற்றுப் பாடல் வெளிப்படுத்துகிறது (Balasubramanian, 2010). இவ்வாறாக சங்க காலத்தில் துணிதுவைக்கும் பெண்ணையும், கூடை பிண்ணிய பெண்ணையும், தெய்வம் வந்திறங்கி ஆடும் பெண்ணையும் புலைத்தி என்ற பெயரில் அழைக்கப்பட்டதைத் தெளிவுபடுத்தலாம்.

புலைமை

‘புலை’ என்ற சொல் ‘புல்’ என்ற அடியில் தோன்றி புன்மை, இழிவு ஆகிய அர்த்தங்களைக் கொடுத்தது (Vasanthakumar, 2015).

சமூகத்தில் அங்கீகரிக்கப்படாமல் இழிவான தொழிலாகக் கருதப்பட்ட ஈமச்சடங்கு, துணிவெளுத்தல் போன்ற துப்புரவுப் பணிகளைச் செய்தவர்களை “புலைத்தன்மை” (இழிவான) உடையவர்கள் அல்லது இழிசினர் என்று அழைக்கும் வழக்கம் இருந்துள்ளதை சங்கப் பாடல்கள் வழி அறிய முடிகின்றது.

சங்க காலத்தில் சுத்தமற்ற பணிகளைச் செய்த சிலர் புலையன் புலைத்தி எனப்பட்டனர் என ஹனுமந்தராவ் கருதுகிறார். இதனையே ஆய்வாளர் ராஜ்கவுதமனும் ஏற்கிறார்.

சங்ககாலச் சமூகத்தில் நற்பண்பு இல்லாதவரையும் இழிநிலையில் உள்ளவரையும், அடிமையாக இருப்பவரையும், பிறரைத் திட்டுவதற்கும் புலையன் என்ற சொல் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளது.

புலையர் தாழ்குலத்தினர் என்ற பொருண்மையில்,

“ஆவுரித்துத் தின்றுழலும் புலையர்” - (Vasanthakumar, 2015)

பாணர்களைத் திட்டுவதற்கு ‘புலையன்’ என்ற வசைச் சொல்லை கலித்தொகையில் தலைவி பயன்படுத்துகிறாள் (Balasubramanian, 2004).

புலைமை இழிவு என்பதை,

“நின் தலைமையில் வாழ்க்கை புலைமையென்றஞ்சி”

குறிப்பிடுவதைக் காணலாம் (Swaminatha Iyer, 2008).

புலைமை இழிவு என பெறும்பாலனவர்கள் ஏற்கும் இடத்து அறிஞர் வி.எஸ்.ராஜம் இக்கருத்தை மறுக்கிறார். “சங்க காலத்தில் துப்புரவற்ற தொழில் புரிந்த காரணத்தினால் புலையர், புலைத்தி, பாணர், பறையர் ஆகியோர் தீண்டத்தகாதவர்கள் எனக் கருதப்படவில்லை” (Rajam, 2015).

புலையரின் சமூக உறவுமுறை

புலையர் - அரசர் உறவுமுறை

துடியை இசைப்பவன் புலையன். அரசன் பகைநாட்டை எதிர்த்து போர்புரியச் செல்லும் போது தன் கருங்கையானது சிவக்கும் வண்ணம் துடியை ஒங்கி முழங்கினான் என்பதை,

“எல் அடிப்படுத்த கல்லா காட்சி

வில் உழுது உண் மார் நாப்பண் ஒல்லென

இழிபிறப்பாளன் கரும் கை சிவப்ப

வலி துரந்து சிலைக்கும் வன் கண் கடும்துடி”

என்ற புறப்பாடல் விளக்குகிறது (Balasubramanian, 2010). பகை நாட்டிற்குச் சென்று பகைவரின் அரணை அழித்ததை துடிகொட்டி ஒலி எழுப்பி புலையன் அறிவித்த செய்தியை,

“மலையன் மா ஊர்ந்து போகி புலையன்

பெரும் துடி கறங்க பிற புலம் புக்குஅவர்

ஆகும் குறும்பு எருக்கி அயா உயிர்த்து ஆஅங்கு

உயத்தன்று மன்னே நெஞ்சேசே வோர்”

என்ற பாடல் வழி உய்த்துணரை முடிகின்றது (Balasubramanian, 2007). போரில் ஈடுபடும் வீரனின் இறப்பைக் கூறுமிடத்து துடியடிக்கும் புலையனை விளித்துக் கேட்குமாறு புறநானூற்றுப் புலவர் (Balasubramanian, 2010),

“துடி எறியும் புலைய

எறி கோல் கொள்ளும் இழிசின

கால மாரியின் அம்பு தைப்பினும்

வயல் கெண்டையின் வேல் பறழினும்”

போர்வீரனின் மாண்பை புலையனிடம் கூறுகிறார். புலையர்கள் போர் அறிவிப்பதும், வெற்றியைப் பறைசாற்றுவதும் மட்டுமின்றி போரிலும் ஈடுபட்டுள்ளதைச் சங்கப் பாடல்கள் வழி அறிய முடிகின்றது (Balasubramanian, 2010).

புலையன் - மக்கள் உறவுமுறை

சங்க கால மக்களுடன் பல நிகழ்வுகளில் புலையன் இணைந்திருந்ததாக சங்கப் பாடல்கள் விளக்குகின்றன. பரத்தையரிடம் சென்று வந்த தலைவனிடம் ஊடல் கொண்ட மருதநிலத் தலைவி கூறுமிடத்து, புலையன் இனிமையான யாழினை இசைக்க இசைக்க தலைவன் மயங்கி இருந்ததை,

“புதுவன ஈகை வளம் பாடி, காலின்

பிரியாக் கவி கைப்புலையன் தன் யாழின்

இருத்த செவிசாய்த்து, இனி இனிப்பட்டன”

பாடல் விளக்குகிறது. இதன் மூலம் தலைவனுடைய ஏவலுக்கு இணங்கி புலையன் அவனுடன் இருந்து யாழிசைத்து சேவைகள் செய்த நிலை புலனாகின்றது (Balasubramanian, 2004).

இரக்கமின்றி அயர்ந்த நேரம் பார்த்து மானைக் கொல்லும் புலையன் போலத் தலைவன் தன்னைத் திட்டியதாக தான் துன்புறுவதாக கலித்தொகையில்,

“நெஞ்சு நெகிழ்ந்த செவ்வி காணூஉப்

புலையர் போல, புண்துண் நோக்கி,

தோழலும் தொழுதான்..”

என்ற பாடல் வேட்டையாடும் தொழில் செய்யும் புலையனைப் பற்றி எடுத்துரைக்கின்றது (Balasubramanian, 2004).

ஈமச்சடங்கில் புலையன்

புலையன் இறந்தவர்களை அடக்கம் செய்யுமிடத்து முக்கியமான சடங்கு நிகழ்த்தும் செய்தியை புறநானூறு வழி அறியலாம். இதன் மூலம் சமூகத்தில் புலையருக்கு சடங்கு நிகழ்வுகளில் இருந்த முக்கியத்துவம் புலனாகிறது.

பருந்துகளின் போர்களமாகிய இடம் சுடுகாடு. அவ்விடம் காண்பவருக்கு அச்சத்தைத் தரும் கேடு நிரம்பிய கள்ளிக்காடு. களரி சூழ்ந்திருக்கும் இடம் அந்த இடத்தில் இறந்தவரை பாடையைவிட்டு இறக்கி வைப்பார். பின்பு புல்லைப் பரப்பி அங்கே கள்ளுடன் படைக்கப்பட்ட சோற்றை உணவாகப் புலையன் உண்ணுமாறு படைக்கும் சடங்கு நிகழ்வு நடத்தப்படுகிறது. இதனை,

“பாறு இறை கொண்ட பறந்தலை மாக

கள்ளி போகிய களரி மருங்கின்

வெள்ளில் நிறுத்த பின்றை கள்ளொடு

புல் அகத்து இட்ட சில அவிழ் வல்சி

புலையன் ஏவ புல் மேல் அமர்ந்து உண்டு

அழல் வாய்ப் புக்க பின்னும்..”

என்ற பாடல் பிணத்தை அடக்கம் செய்வதற்கு முன் புலையன் சடங்கு செய்வதை விரித்துக் கூறுகின்றது (Balasubramanian, 2010).

சங்க காலத்தில் ஈமச் சடங்கினைச் செய்வதற்கு புலையர் தாழ்நிலையில் வைக்கப்பட்டனர். இருப்பினும் உயர் வகுப்பினராகக் கருதப்பட்ட பார்பனரும் ஈமச் சடங்கினைச் செய்த செய்தியை சங்கப் பாடல்களில் காண முடிகிறது.

“சங்க காலத்தில் புலையர்களும் இழிசினர்களும் சில சமயம் மதிப்பிற்குரிய அந்தணர்களும் சடங்குகள் செய்பவர்களாக இருந்துள்ளனர்” (Balasubramanian, 2010)

“புலையர்கள் நான்காம் வகுப்பிலேயே இருந்தனர்”

என்ற கருத்தும் நோக்கத்தக்கதாகும். தொடக்க காலத்தில் ஈமச்சடங்குகளில் பார்பனரும், புலையரும் ஒரே நிலையிலேயே வைத்துப் பார்க்கப்பட்டனர். கால ஓட்டத்தில் மன்னருக்குத் தன்னை நெருக்கமாக்கிக் கொண்ட பார்ப்பான் தங்களை மேலானவர்களாகக் காட்டிக் கொள்ளும் நிலைக்கு உயர்ந்தனர். ஆனால் புலையரோ அதே நிலையிலேயே நீடித்துவிட்டனர் (Kaniyan Balan, 2016).

கலித்தொகை காலத்தில் தான் ‘ என்றொரு பிரிவினர் சமூகத்தில் அடிமைகளைப் போல் வாழ்ந்தனர் என்பதை,

“புலையர் போலப் புண்கண் நோக்கித்

தொழமும் தொழுதான்..”

கருத்தின் மூலம் வெளிப்படுகிறது (Raj Gowthaman, 2012).

புலைத்தி - சமூக உறவுமுறை

துணிகளை வெளுத்து அழுக்கு நீக்கும் பணி செய்யும் சங்க காலப் புலைத்தி நற்குணமும் அழகும் வாய்ந்தவளாக இருப்பதை,

“நலந்தகைப் புலைத்தி”

எனக் குறிப்பிடுவதன் மூலம் அறியலாம் (Nagarajan, 2004). இதன் மூலம் புலைத்தியின் பண்பு சமூகத்தில் போற்றத்தக்கதாக இருந்தது புலனாகின்றது.

ஊரில் திருவிழா நடைபெறும் பொழுது பலதரப்பட்ட மக்களின் துணிகள் சேரவே ஓய்வின்றி இரவெல்லாம் புலைத்தி வெளுத்தாள். அதனால் அவள் கையெல்லாம் கறை படிந்து இருந்தது. இப்படி புலைத்தி வெளுத்த ஆடையை அணிந்து கொண்டு பெதும்பைப் பருவ பரத்தை ஓடுகிறாள் என்ற செய்தியை,

“ஆடு இயல் விழவின் அழுங்கல் மூதூர்

உடையோர் பன்மையின் பெருங் கை தூவி

வறன் இல் புலைத்தி எல்லித் தோய்த்த

புகாப் புகர் கொண்ட புன் பூங் கலிங்கமொடு”

பாடல் தெளிவுபடுத்துகின்றது. இதன்மூலம் ஓய்வின்றி மக்களின் ஆடைகளை இரவெல்லாம் துவைக்கும் புலைத்தியின் ‘வறுமை நிலையும்’ இப்பாடல் மூலம் வெளிப்படுவதை உணரலாம் (Balasubramanian, 2007).

தலைவனும் தலைவியும் ஊடல் கொள்ளுமிடத்து தோழி தலைவிக்கு ஆறுதல் கூறுகிறாள். அவ்விடம் நீயும் தலைவனும் முன்னர் புனல் விளையாடியபோது செந்நிறப் பந்து பட்டதால் தலைவன் ஆடையில் கறை படிந்திருக்கும். அதனை புலைத்தி துவைத்துத் தருவாள். அந்தப் புலைத்தி கறைகளைக் காட்டி உன் உறவை மெய்ப்பித்துக் கொள் என்றுரைக்கிறாள். (கலித்தொகை, 72). இதன் மூலம் தலைவன், தலைவி உறவை மெய்ப்பிக்கப் புலைத்தியினது செயல் உதவுவதை அறியலாம்.

புலைத்தி துணிவெளுக்கும் செயலானது அன்னப்பறவை நீரில் விளையாடுவதற்கு உவமையாகக் கூறப்படுவது (அகநானூறு, 34). புலைத்தியின் தொழில் வனப்பை எடுத்துரைப்பதாக உள்ளது.

சமூகத்தில் எல்லோராலும் மதித்துப் போற்றப்படும் தலைவனாக இருப்பவன் ஊர் மக்கள் கூடியிருக்கும் அவைக்குச் செல்லும்போது கூவல் மண்ணைத் தோய்த்து வெளுத்த வெள்ளையாடையை அணிந்து சென்று மக்கள் குறைகளைத் தீர்த்து வைத்தான் என்பதை,

“களர் படு கூவல் தோண்டி, நாளும்

புலைத்தி கழீஇய தூ வெள் அறுவை

தாது எரு மறுகின் மாசுண இருந்து,

மலர் குறை செய்த மலர் தார் அண்ணற்கு

ஒருவரும் இல்லை மாதோ...”

என்ற புறப்பாடல் வழியுறுத்துகின்றது (Balasubramanian, 2010).

புலையன் புலைத்தி உறவுமுறை

சங்கப்பாடல்கள் பெரும்பாலும் புலையனையும், புலைத்தியையும் தனித்தனியாகவே பாடுகின்றன. புலையனும் புலைத்தியும் கணவன் மனைவி என்பதற்கான சான்றுகள் ஏதும் சங்க இலக்கியத்தில் இல்லை. இவர்கள் குடும்ப அமைப்பாக வாழ்ந்ததாகவும் தெரியவில்லை.

புலையன் தனியே தொழில் செய்ததும் புலைத்தி மட்டும் தனியே துணி துவைத்ததற்கான தரவுகளே கிடைக்கப் பெறுகின்றன. இதன்மூலம் புலையன் புலைத்தி என்பார் ஒரு குடிகளாக, இனமாக குடும்ப உறவில் வாழவில்லை என்பதைத் தெளிவாக உணரலாம். இவர்கள் செய்த தொழில் அடிப்படையில் மட்டுமே சங்ககாலச் சூழலில் புலையன், புலைத்தி என்று அறியப்படுகின்றனர்.

முடிவுரை

சங்க இலக்கியங்கள் குறிப்பிடும் புலையன், புலைத்தி என்பார் ஒரு இனக்குழுவாக வாழ்ந்திருக்கவில்லை. மேலும் புலையனும் புலைத்தியும் தொழிலால் பெயர்சுட்டப்பட்டவர்களே அன்றி அவர்கள் இருவரும் கணவன் மனைவியாக வாழ்ந்ததற்கான தரவுகள் இல்லை. இவர்கள் பிற சமூகத்தவரால் புறக்கணிக்கப்பட்டவர்களாகவும் ஏவல் பணி செய்தவர்களாகவும் இருந்துள்ளதை இக்கட்டுரை மூலம் அறியலாம். மேலும் புலையன் புலைத்தி ஆகியோருக்கு, அவர்கள் செய்த பணிக்கு ஊதியமோ கொடையோ வழங்கப்பட்டதற்கான தரவுகள் சங்கப் பாடல்களில் இல்லை. எனவே தங்களின் அடிப்படை தேவைகளுக்கு மற்றவர்களைச் சார்ந்து வாழும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டனர். இந்நிலை தொடரவே புலையர்களுக்குக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லும்படியான சமூக அங்கீகாரம் ஏதுமின்றி தொடர்ந்து அடிமை நிலையிலேயே வாழ்ந்திருக்கின்றனர். காலப்போக்கில் அடிமை நிலையினைக் குறிப்பிடும் சொல்லாக 'புலைமையும்' அத்தகைய மக்களை புலையன் என்று வசைபாடும் தன்மையும் உருவாகியுள்ளதை இக்கட்டுரை வெளிப்படுத்துகிறது.

References

- Annamalai, Suba., (2004) Aganaanooru Moolamum Uraiyum, Koviloor madalayam, Koviloor, India.
- Balasubramanian, K.V. (2004) Kalithogai, New Century Book House, Chennai, India
- Balasubramanian, K.V. (2007) Natrinai (Moolamum Uraiyum), New Century Book House, Chennai, India.
- Balasubramanian, K.V. (2010) Purananuru, Paavai Publications, Thanjavur, India.
- Dhatchanamoorthis, A. (2005) Thamizhar nakarigamum panpaadam, Ainthinai Pathippagam, Chennai, India.
- Kaniyan Balan, (2016) Pazhanthamil Samuthayamum Varalarum, Ethir Veeliyeeedu, Pollachi, India.
- Nagarajan, V. (2004) Kurunthogai moolamum uraiyum, New Century Book House, Chennai, India.
- Raj Raj Gowthaman, Dalit Paarvaiyel Tamilar Panpadu, Gowri Pathippagam, Chennai, India.
- Rajam, V.S. (2015) Sanga paadalgalil saathi theendamai inna pira, Manarkeni Pathippagam, Chennai, India.
- Swaminatha Iyer, U.V. (2008), Manimegalai, U Ve Sa Noolaga nilayam, Chennai, Tamil Nadu, India.
- Vasanthakumar, R. (2015) Aaram Thirumurai, Karpagam University, Coimbatore, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License